

Zahvaljujemo se za našo svobodo...

Ne bo dolgo in naša dežela bo že štiri leta v vojni. Za to prav gotovo ne bomo hvaležni. Toda hvaležni moramo biti, da smo danes v Nemčiji ali kakšni drugi evropski deželi, kjer je glad in pomanjkanje. Mi tukaj ne poznamo strahot vojne lakote, ne pomanjkanja. Naši otroci, ki so rojeni v vojni, ne poznajo strahot vojne. Brez skrbi zvečer k počitku, ker se ni treba bati sovražnih bomb. Za to moramo biti hvaležni na letošnji rojstni dan.

bojno silo, za izvrstne vojskovodje in krepko moštvo, ki se tako hrabro obnašajo na vseh bojnih frontah.

Največjo zahvalo smo dolžni našim padlim junakom, ki so prelili svojo srčno kri na bojnih poljanah, da bomo mi in naši otroci lahko živeli svobodno življenje, da imamo svobodo pisave, svobodo govora, svobodo vere in svobodne volitve. Tega nimamo danes noben drug narod na svetu.

Zavedajmo se te SVOBODE in bodimo hvaležni deželi, ki nam to svobodo jamči in se zanjo bori.

Howe zahteva
potrebščin, da
pri sovražniku

21. nov. — General Howe je danes izjavil, da njegov načrt na zapadni front ni povečati pritisk na sovražnika, dokler ne bo Nemčija strahoma v dosegu tega potrebnih armade več vojnih potrebščin.

Ne hočem imeti več zalog dobivam zdaj in vojak ne bo več, kot dobiva zdaj, in vojni vrhovni poveljnik zahteva, da se vojne sile v Evropi.

Ne hočemo doseči mir, se ne bomo borili za vrata zanj, in general. Rekel je tudi, da ne bomo vidnega znaka, da se Nemčija krusi. To pomeni, da so tudi ljudje in vojak, ki so bili doživljali poraz za poraz, se bodo morali vdati. Naloga pa je, da jim zadržimo poraz, je rekel Howe, ki pozivlja domačo vojsko, da stori vse v noči, da bo zmaga čim bližje.

Bodoči generali

Zahvalni dan sta prišla na "urlaub" Johnny in Ray Grdina, prvi star 11 let, drugi 9 let, sinova Mr. in Mrs. Grdina iz Nottinghama. Sinkota pohajata na akademijo v Grand Rapidsu, Ohio. Uniforma jima bo pristoja.

Jutri ne bo lista

Jutri Zahvalni dan in ameriški praznik, ne bo dan izšla Ameriška. Urad bo ves dan.

STAVKARJI MORAJO NAZAJ NA DELO

Telefonski uslužbenci morajo danes dopoldne na delo, sicer nastopi vlada

Sinoči je ukazal Narodni vojni delavski odbor stavkajočim telefonskim uslužbencem pri Ohio Bell Telephone Co., da se morajo vrniti danes do desetih dopoldne nazaj na delo, sicer bo vlada zasegla ves telefonski sistem.

Mrs. Margaret Farina, predsednica Ohijske federacije telefonskih uslužbencev je pa izjavila, da se bo stavka nadaljevala, dokler unijski ne dobi kake druge besede od vladnega odbora, ali če vlada ne zaseže telefona. Piktetne straže ostanejo pred telefonsko centralo, je rekla.

Randolph Elide, predsednik telefonske družbe je izjavil, da je upanje, da se bodo unijski uradniki pokorili ukazu vladnega vojnega odbora in da vladi ne bo treba zaseči telefonskega sistema v teh kritičnih časih.

Včeraj so bili poklicani unijski voditelji pred vojni delavski odbor, ki jim je rekel, da se ne bo obravnavalo njih sporne točke, dokler so na stavki. Stavko so pričeli, ker dobivajo telefonski uslužbenci iz drugih krajev \$18.25 na teden bonusa, kar je za njih vzdrževanje, ker v dotičnem kraju ni njih stalen dom, ampak so poklicani na delo od drugod, ker domačih moči ni na razpolago.

Prva obletnica

Jutri ob osmih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Joseph Koporca v spomin prve obletnice njegove smrti.

Ameriški in angleški trgovci se pritožujejo, da ne morejo v Pariz

London. — Med angleškimi in ameriški trgovci se slišijo pritožbe, da ne dobe dovoljenja iti v Francijo za trgovski opravi, čeprav je Pariz in okolica že v rokah civilne administracije.

Bankirji in drugi, ki so imeli že dolgo trgovske zveze v Franciji, so dobili vse potrebne potne liste, ne morejo pa dobiti francoske vize. Francoski konzulat v Londonu pošlje prošnjo za vizo v Pariz, tam pa prošnja enostavno obteži, četudi tako angleška kot ameriška vlada prošnjo priporoča kot nujno.

Govori se, da ni stopil na francoska tla še niti en ameriški trgovec v civilni obleki. Zakaj to zavlačevanje, ni znano.

Iz raznih naselbin

Chisholm, Minn. — Družina Frank Kne je bila obveščena od vojnega departamenta, da je bil 20. okt. ubit v Nemčiji njen sin Joseph F. Kne, star 29 let. K. vojakom je bil poklican junija 1941. Njegov brat Joseph je padel v vojni lani. Torej je to že drugi slučaj v tej družini. Žalostno. V vojni so še trije drugi sinovi te družine.

Geneva, O. — Družina Anton Sturm je prejela vest od vojnega departamenta, da je bil 20. okt. v Franciji ranjen njen sin Sgt. Frank Sturm, star 23 let. K vojakom je šel julija 1942, preko morja pa prošlega julija.

Kenosha, Wis. — Družina Frank Zabukovec je bila obveščena od vojnega departamenta, da je bil v Italiji ubit njen sin Roberta, star 23 let. Prvotno je bilo poročano, da je pogrešan od februarja. Poleg staršev zapuščata brata in sestro. Čez morje je bil poslan lanskega oktobra.

Vsa nemška obramba v Vogezih je zrušena

Vsa policija je na nogah, da zalre val zločinov v mestu

Cleveland, O. — Morilci so na pohodu v Clevelandu. Trije nepojasneni umori so se pripetili v zadnjih dneh, vsi v roparskem napadu in ne da bi se žrtev brnila. Zadnja žrtev je 61 let star trgovec Dolinsky na Central Ave. Ropar, kakih 30 let star zamorec, je stopil k njemu, mu sprožil samokres v trebuh, nato pa pograbil denar iz registra in zbežal. Trgovčeva žena je bila v ozadju prodajalne in je videla vso stvar. Trgovec je umrl, ko so ga pripeljali v bolnišnico.

Župan Lausche, varnostni direktor Celebrezze in policijski načelnik Matowitz so stopili na noge ter ukazali policiji, da stopi v akcijo. Organizirali so poseben oddelek, obstoječ iz 35 mož, ki so samo za zasledovanje zločincev. Patroljam, ki se vozijo v policijskih avtih je ukazano, da gredo tudi peš na patroljo po ulicah.

Včeraj je policija prejela 33 sumljivih oseb, katere je pobrala po raznih beznicah. Mrs. Dolinsky, ki je dobro videla morilca njenega moža, skuša najti storilca na slikah, ki jih ima policija.

Voda vdrla v hišo

V noči od ponedeljka na torek je nenadoma počila odvodna cev pred hišo na 1161 Norwood Rd., last Frank Wiranta. Voda je vdrla v klet, ki je kmalu narasla na več kot dva čevlja. Mr. Wirant je naglo poklical mestni postrežbeni oddelek, ki je vojo izsasal iz kleti in zamašil cev. V kleti je ostalo polno blata in smradu. To je najhujše posledica zadnje eksplozije, ki je razrušila skoro ves Norwood.

Maša za vojaka

V nedeljo ob desetih bo v cerkvi sv. Vida maša za vojaka Pfc. Edwarda Kužnika, ki je padel v Franciji.

Razne vesti od naših borcev v službi Strica Sama

Mr. in Mrs. Joseph Meglich, 1033 E. 64 St., sta naročila Ameriško Domovino sinu Robertu na naslov: Pvt. Bob Meglich, 35931594, Co. C, 151st Bn., 91st Rgt., Camp Hood, Texas.

Za 15 dni je prišel na dopust, da obišče svojo bolno mamo, Pfc. John Brodnik, sin družine Brodnik iz 15704 Trafalgar Ave. John služi v Lowry Field, Denver, Colo. Prijatelji ga lahko obiščejo na gornjem naslovu.

Iz Camp Farnin, Texas, je prišel domov na dopust nadporočnik Carl Seliškar, sin dr. in Mrs. J. M. Seliškar.

Na dopust bodo kmalu prišli sledeči naši fantje, ki služijo pri 37. diviziji na Pacifiku, kot poročila Ray Turk: T/ Sgt. Fred Slaper, 6724 Bonna Ave., Sgt. John A. Koman, 1029 E. 72 Pl., Cpl. John Mi-

Zahtevajo, da podjetje ne gradi tovarne v naši naselbini

Prebivalci 62. ceste in iz okolice so apelirali na mestni stavebeni odbor, naj ne dovoli American Metal Treating Co., 1035 E. 62 St., da bi od požara razdejano poslopje iznova popravila.

Podjetje trdi, da je bilo od požara poškodovanega manj kot 50% poslopja, dočim priče trdijo, da ga je bilo več. V tem slučaju firma ne bi smela nanovo graditi poslopja v industrijske namene, ker je ta okraj določen samo za trgovske svrhe.

Zadevo ima zdaj v rokah prizivni stavebeni odbor in morja bo treba iti z zadevo celo na okrajno sodnijo. Ljudje v okolici zahtevajo, da se tovarne ne gradijo sredi rezidenčnega koraja. Boj proti temu vodi v glavnem Anton Grdina.

Čevljarska industrija bi rada dobila višje cene

Washington. — Čevljarska industrija priporoča uradu za kontrolo cen, naj revidira cene obuvale in naj bi dovolil višje cene. Sedanje maksimalne cene so one, kot so bile v marcu 1942.

Toda kot so izjavili uradniki OPA vlada ne bo dovolila višjih cen obuvale, razen če tovarnarji dokažejo, da imajo zdaj manj dobička, kot so ga pa izkazovali v letih 1936 in 1939.

Za Lauschetovo kampanjo

Josephine Gubanc je nabral med prijatelji \$33 za Lauschetovo kampanjo in denar izročil tajniku Mr. Lokarju. Prispevali so sledeči po \$5: Jakob Jazbinski, Jankovič Cafe, Mrs. Sedej, Mrs. Hribar; Mrs. Kocin je dala \$4, John Izanc \$2, Anton Grošelj in Mr. Kotnik pa vsak po \$1. Najlepša hvala vsem skupaj.

hevic, 16705 Palda Dr., Pvt. John Kastelfe, 990 E. 69 St., S/Sgt. Frank Navalanič, 1380 E. 52 St.

Poročnik Nicholas Opalič, sin Mr. in Mrs. Opalič iz 16012 Arcade Ave., je bil povišan v stotnika zaradi izredno dobrega obnašanja v bojni liniji v Franciji meseca julija. V najhujšem ognju je raztrgano komunikacijsko zvezo zopet postavil. Ko moštvo ni upalo na delo, je poročnik Opalič sam prijel za telefonsko žico in jo začel vezati, nakar je tudi moštvo dobilo pogum in dokončalo delo.

Mr. in Mrs. John Wolf, 5204 St. Clair Ave., prej stanujoči na 1049 E. 62. St., sporočata, da je odšel njun sin John k mornarici. Njegov naslov je: John Joseph Wolf Jr. A. S. 9500999 USNTC, Great Lakes, Ill.

Francozi so naskočili Mulhouse ob Reni, dočim so Amerikanci okupirali Sarrebourg, 32 milj od Rene. Nemci očitno zapuščajo utrjene postojanke na francoskem ozemlju.

London, 21. nov. — Francoske čete so danes naskočile mesto Mulhouse ob reki Reni, prodirajoč severno ob levem bregu reek. Ameriške čete so pa osvojile Sarrebourg, 32 milj od Rene. S tem je bila strta vsa nemška obrambna linija v Vogezih, kjer so naciji branili vhod v južno Nemčijo.

Obe, ameriška 3. in 7. armada prodirata proti Strasbourgu in Saarbrücken. Pri tem nletijo le na lahak odpor od zadnjih nemških straž, dočim se glavna nemška linija pomiče proti Reni.

Radio iz Pariza je danes trdil, da so ameriške čete 3. armade že dosegle predmestje Strasbourg.

Tretja ameriška armada je samo 16 milj še od Saarbrückena, kjer je vhod v nemško industrijsko kotlino Saar.

Zavzetje trdnjave Belfort na desnem krilu, ki ga je izvedla francoska armada, je velikega pomena. Tako sta padli zavezniškom v roke dve največji trdnjavi Metz in Belfort.

Vsa znamenja kažejo, da Nemci že zapuščajo zadnje postojanke, ki so jih imeli na francoski zemlji.

Na severu so pa Angleži in Amerikanci prodrli v bližino reke Roer, ki je zadnja naravna obramba pred Reno blizu Kolina. Tukaj so v boju: prva in deveta ameriška armada in pa druga angleška, ki počasi pa stalno prodirajo proti Kolinu. Nemško poveljstvo si na vso moč prizadeva, da se nemška obramba ne zruši na celi črti.

Pet trdnjav, ki obkrožujejo Metz, se še vedno upira. Nemci se nočejo podati, čeprav so popolnoma obkoljeni. Tretja ameriška armada je prodrla že tri milje v notranost bivše francoske Maginot linije.

Kraj, kjer je francoska armada prodrla do reke Rene, je nedaleč od švicarskega mesta Basel. Zavezniški so zdaj na dveh krajih dosegli reko Reno, ki meji na Francijo in sicer na levem krilu pri Arnhemu v Holandiji in na desnem krilu pri Mulhousenu, severno od Švice. Vsa zavezniška črta med tema dvema točka se zdaj pomiče vzporedno proti Reni, ki je zadnja nemška obramba pred Rajhom.

Pozdrav iz Kanade

Margaret Ferderber - Kumsche, ki prebiva zdaj v Riverside, Ontario, Kanada, pozdravlja svoje prijatelje in prijateljce širom Clevelanda. Enako tudi one v Barbertonu, O. Zahvaljuje se vsem onim, ki so ji priredili tako lepo oddhodnico in vsem, ki so se je udeležili.

Srnjakova večerja

Euclid Rifle klub bo priredil na 7. januarja v Slovenskem domu na Holmes Ave. srnjakovo večerjo in lovski ples, kot je to običaj vsako leto. Vstopnice se že lahko dobe pri članih.

Na puranovo pečenko

Sornova restavracija, vogal St. Clair Ave. in 61. ceste, bo na Zahvalni dan odprta in servirali bodo okusno puranovo pečenko. Dober tek!

Večina Hrvatov bo šla za dr. Mačkom, trdi finski konzul

Washington. — Švedsko časopisje poroča izjavo Hannesa Markula, ki je bil v Zagrebu konzularni zastopnik Finske in ki se je nedavno vrnil domov. Konzul poroča, da Paveličeva vlada ni več tako objestna, odkar so začeli Rusi prodirati v Madžarsko.

Konzul tudi poroča, da so Hrvati v splošnem še vedno za dr. Mačkom, čeprav je ta interniran na svojem posestvu blizu Zagreba. Kadar bo prišel čas in bo dr. Maček svoboden, bo imel on prvo besedo med Hrvati. Konzul nadalje trdi, da je hrvatski narod v splošnem naklonjen Angležem in Amerikancem.

Armada je dala 1000 vajakov v tovarne

Washington. — Armada naznanja, da je dovolila dopust 1,000 vajakom, da bodo šli delat v municijske tovarne, kjer vlada pomanjkanje delovne sile. Opuščeni vajaki bodo šli v livarne in kovačnice, kjer bodo delali na težkih topovih. Dalje bodo izdelovali topovske nabojke, tanke in vojaške truke.

"Da se požene sedanjo ofenzivo v Evropi in na Pacifiku, je treba takoj več orožja in municije," je izjavil vojni oddelek.

V municijske tovarne bodo poslani tisti vajaki, ki so že prej opravljali tako delo in ki niso odločeni za službo preko morja. Stari morajo biti nad 30 let in se morajo prostovoljno prigrasiti za to delo. Armada jih lahko pokliče nazaj, čim ne bodo več potrebni pri takem delu.

Krožek št. 3 P. S.

Krožek št. 3 Progresivnih Slovencev pozivlja vse članice, ki so pristopile od junija meseca naprej, da se udeležijo 10 letnice, ki bo v nedeljo 26. novembra v SDD na Waterloo Rd. Program prične ob 8:30 popoldne. Te članice bodo častno predstavljene na odru.

Poroka

Jutri se bosta poročila Mrs. Josephine Jeglich, 1156 Norwood Rd. in Mr. Matt Krašovec iz 942 Herick Rd. Po poroki odpotujeta v New York. Vse najboljše!

Urednik lahko priseže

Ko se je peljal danes zgodaj naš urednik na "žernado," ga je v Gordon parku pozdravil prvi sneg to sezono. Nosila ga je sap sem od Kanade. Ne dosti, samo toliko, da se lahko reče, da je — melo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
(JAMES DEBEVEC, Editor)6117 St. Clair Ave. Cleveland 1, Ohio.
Published daily except Sundays and HolidaysNAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po razmaščah: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50.
Četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 centeSUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 8th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 272 Wed., Nov. 22, 1944

Delo propagande

Nikoli ne najde propaganda rodovitnejših tal kot v vojni dobi. Ljudje so v skrbeh, razburjeni, nemirni, ker nimajo časa in priložnosti, da bi sami mirno razmišljali o novicah, ki jih slišijo. Zato se dajo voditi kot narekuje uradna propaganda služba. Najbolj je razvita sovjetska propaganda. Jugoslovanskega Tita in njegovo vojskovanje je ta propaganda naredila. Sovjetom je priskočila na pomoč angleška propaganda služba in potem tudi Elmer Davis s svojim OWI. Ta propaganda nam je dan za dnem prinašala vesti o zavzetih vaseh po Jugoslaviji. O izgubljenih se ni govorilo. Zato vsej tej propagandi na kljub Nemci še vedno gospodarijo v Sloveniji. Slišali smo neprestano o junastvih Titovih ljudi in pobitih Nemcih, v resnici je danes osvobodjen vzhodni del Jugoslavije, a to od ruske in bolgarske armade. Propaganda je dalje poskrbela, da smo brali le o bojevanju proti Nemcem, nič pa o tem, da so se komunisti borili tudi — in v prvi vrsti — proti domačinom, ki niso hoteli pod komunistično komando.

Tako se ustvarja junake. In kdo ne bi bil navdušen za junake! Danes je po pravici vse proti Nemcem. Če se bere, da se partizani bore proti tem sovražnikom, se vseverjame, ne da se kdo vpraša, kaj drži in kaj ne. Od kraja se vseh ljudi polasti sentimentalno navdušenje in trezno razmišljanje, kaj je za kulisami propagande, ne pride do veljave.

Naj navedemo samo par primerov. V "uradnem" poročilu smo brali, da so partizani zavzeli "trdnjavo" Samotorica. To je horjuljska podružnica v polhograških hribih. Cerkev je na samoti in nekaj raztresenih kmetij okoli. Toda v Ameriki se lahko ljudem pove, da je to "trdnjava." Kdo ve, kje in kaj je Samotorica! In koliko beremo o "osvobojenem ozemlju." Če malo natančneje analiziramo, kaj je to od partizanov "osvobojeno ozemlje," pa vidimo, da Nemci drže samo vojaško in prometno važne kraje. Nimajo ljudi, da bi se brigali za Bloško planoto ali Kočevsko gričevje. To je "osvobojeno ozemlje," kjer se lahko Kranjci sami med seboj pobijajo v veliko veselje Nemcev. Ni pa "osvobojen" Rakek ali Logatec, ni "osvobojena" Litija, ker so to za Nemce prometne točke. Kako malo se Nemci brigajo za take kraje, nam priča dejstvo, da so ameriški letalci, ki so se morali spustiti na zemljo v Beli Krajini ali Istri, lahko pri kmetih živeli po štirinajst dni, ne da bi Nemci zvedeli zanje. Pa smo brali v "Life" opis partizanskega pohoda nad litjski železniški most. Res lep popis, toda pesem, polna reporterjeve domišljije.

Še bolj značilno za propagando in seveda debelo zlagano, ne samo pretirano, je bilo poročilo v nekaterih ameriških slovenskih listih, da je Rusija poslala v Jugoslavijo 500.000 ton žita in da so se Jugoslovani z navdušenjem zahvaljevali za to pomoč. Vsi pa vemo, da morajo v Rusijo celo Amerikanci pošiljati hrano. Kje naj vzame ta tisoč vlakov po petdeset železniških voz žita? Dalje, kako naj ga prepelje v Jugoslavijo?

Ravno tisti kraji v Jugoslaviji, ki so danes res očističeni Nemcev: Bačka, Banat, Vzhodna Srbija, so žitnica Jugoslavije. Zakaj bi se tje žito poslalo? Zgodba izmišljena v proslavo komunizma, toda: Amerikanec verjemi, če ne si nazadnjak!

Prav tako se nam upira način propagande za pomoč staremu kraju. Mi nič ne branimo in prav nikomur, če hoče poslati staro obleko Dalmatincem. Prav gotovo so zelo potrebni. Toda zakaj se piše in agitira, kot da bo od tega, kar se sedaj pošilja, dobil kak kos obleke tudi kak Slovenec, ko vsi vemo, da je ne bo. V Slovenijo bi se dalo prepeljati blago edino po zraku. Slovenija je okupirana in v Dalmaciji, kamor bo blago prišlo, ni nobenih Slovencev. Tudi vojska jih ni tje pregnala. Zakaj se ne bi povedalo po resnici? Ali mislite, da Amerikaneц resnice ne prenese?

V našem listu smo že poudarjali, da ne more odločiti o tem, kako se razmere doma razvijajo, pisanje slovenskih ameriških listov. Mi vsi moramo le poročati o dogodkih, moremo o njih izreči svoje mnenje in ga predložiti čitateljem. To pa je mogoče le, če se vsak zanima tudi za polno resnico brez pretiravanja in olepšavanja. Zakaj torej svobodomiselnim listi s tako svetim navdušenjem oznanjajo vero v partizanstvo, da prav nič ne vprašajo, kaj je res in kaj ne? Ali morajo napadi na nasprotnike partizanov obvarjati eno samo slovensko vas pred uničenjem, ali morajo eno samo slovensko življenje rešiti? Ali bo radi napadov na škofa, na duhovnike in druge nasprotnike komunistov Slovenija kaj hitreje osvobodena izpod nemškega jarma? Dobro vemo, da ne. Toda njih delo je bilo in je sejati sovraštvo proti katoličanom.

Sedaj, ko je uradna propaganda na strani komunistov mislijo, da je njih poseben čas. Sedaj mislijo, da gre pšenica v klasje. Za komunistem jim gre. Pri tem ne vprašajo, kaj je res in kaj ne. Zopernik krščanstva — hudici — je po besedi svetega pisma lažnik od začetka. Zato tudi v tem boju beremo toliko nesreč od Adamičevih izmišljotin o Sloveniji, pa do izmišljenih in pretiranih novic o komunističnih partizanih. Zato tudi pokuš, da bi prišlo do pomiritev v Sloveniji in da bi se ustavila civilna vojna, o čemer smo pred par dnevi poročali, skušajo izbrati v svoje propagandistične namene. 'Boli jih, da bi prišlo v Slovenijo do miru. Kaj bi potem pisali! Kaj bi bilo potem s komunisti v Sloveniji?

Mi nismo nikoli nasedali naročeni propagandi. Skušali smo samo povedati tako kot je polna resnica. Zato mi ne pravimo, da je vsak partizan žandari in ropar. Niti tega ne rečemo, da je vsak v svojem srcu komunist. Vedno smo radi povedali, da se bore tudi proti Nemcem. Toda na drugi strani smo vedno poudarjali, da stoji pod komunističnim vodstvom in da se radi tega bore najprej za komunistično diktaturo. Zato so ustrahovali z divjo

krutostjo vse, kdor ni hotel držati ž njimi. Odtod tako številni in kruti umri, odtod požgane vasi in uničene kmetije. In zato smo proti komunistom v starem kraju. Prav radi tega smo tudi priznali kmetom pravico, da se branijo in organizirajo za obrambo svojih domov in svojih pravic. Ne odobravamo pa, če so pri tem prekorajili pravo mero, ki jo, kot vemo v pretepih marsikdo prekorači.

Ostane pa za nas ob pogledu na dogodke v starem kraju tesna skrb, da narod izpod enega jarma pride pod drugega. Težko nam je, da bi naš narod v starem kraju prav danes, ko se toliko govori o svobodi in demokraciji, ne imel svobodne odločitve, kakšno obliko vlade naj si izbere. Zdi se nam, da je nekam brzopremembno govorjenje o osvoboditvi, če bi naš narod padel v sužnost komunistične diktature. Zato nas boli, da bi imel komunist Tito sam v Jugoslaviji vso besedo.

BESEDA IZ NARODA

Razdejanje vasi Rašica—prve slovenske Lidice

Poroča očitavec N. J., ki se sedaj nahaja v Zd. državah

V okrilju hriba Rašica stoji tudi zelo priljubljena vasica, ki se imenuje tudi Rašica.

Zelo lepe izprehode nam je nudila Šmarna gora, a še lepše in manj naporno razvedrilo pa Rašica. Od leta 1928 je dobila ta vas še lepo gladko avtomobilsko cesto. Bil sem takrat star osem let, pa se dobro spominjam, ko so korakali mimo naše hiše vojaki, ki so gradili cesto iz Srednjih Gamelnj na Rašico. Delalo je to cesto vojaštvo ljubljanske garnizije. Za nas otroke so bili to veseli dnevi. Vojaki so nam dajali kruha-komisa in še drugih različnih stvari. Zato si pa človek take dogodke najbolj zapomni.

Cesta je bila dogotovljena in Rašica je dobila še več obiskovalcev. Ob lepih nedeljskih popoldnevih je bilo zelo živahno v obeh gostilnah: pri Knezu (po domače Skreku) in Španu, ki je oddaljena od Kneza kakih 200 korakov.

Noben ni kalil miru in veselja te prelube vasi. Prišla pa je težka in trnjeva pot za vse Slovence in našo domovino Jugoslavijo. S strahom smo gledali, kako požira nemški nacionalizem narode s svojo prevaro in orožjem. Tako smo prišli na vrsto tudi mi in naše prej tako lepo in mirno življenje se je spremenilo v razburkano morje.

Naša uboga država Jugoslavija je bila napadena od vseh svojih sosedov, ne samo od Nemcev, tudi od Italijanov, Madžarov, Bolgarov in Rumunov. Samo takrat je vojskovala se država Grčija, ki je garbala italijansko armado po alpskih hribih in jo skoro pahnila v Jadransko morje, je bila z nami in tudi z nami vred podlegla veliki premoči in izdajstvu, katerega glavni krivci so bili Hrvatje.

Naše dežele so zasedle nemške čete in takoj se je začela za naš narod krvava Golgota. Takoj so nam odpeljali duhovnike (Janeza Lesarja), istotako tudi učitelje in sploh vse učene in narodne vodilne ljudi. Mnogo teh ljudi je pobegnilo v gozdove in tam so osnovali četniške skupine, da se tako masčujejo na temi okrutneži. Ena takih skupin je bila tudi v gozdovih Rašice in Šmarne gore. Tej je nudila pomoč vas Rašica, ki je precej oddaljena od drugih vasi in glavnega prometa in tako v hribu med gozdovi kot nalašč prikladna. Prebivalci te vasi vsi niso bili zato, samo trije gospodarji so šli tej tolpi na roke. Med temi je bil tudi Kosec, ki je bil pred kratkim prevzel po svojem očetu domačijo. Oče mu je umrl v juniju 1941 in bil lepo pokopan na župnijski pokopališču v Šmartnem pod Šmarno goro.

Ti ubežniki so začeli pregovarjati ljudi, da naj gredo z njimi v gozdove in se borijo za svobodo in svoje pravice. S tem navduševanjem je z dneva v dan naraščala ta tolpa in kmalu dosegla število 60 moč. K temu je bil pribežal tudi mladi gospodar Kosec. Zapustil je doma ženo in dva otroka in zbežal v gozdove k četnikom, zato, ker so ga Nemci vedno nadlegovali, da ve za to, po in da jih mora izdati, kje da so, da jih polove. Tako so silili tudi druge vaščane, pa možati

ljudje niso hoteli izdati teh nedolžnih ljudi, ki so se umaknili smrti nasilnikov. Vednega nadlegovanja in groženj se je bil zbal tudi Kosec in odšel v gozdove.

Nemci so uvideli, da od ljudi ne bodo nič izvedeli, zato so se poslužili druge poti, da razkrinkajo te upornike. Vzeli so nekaj največjih gospodarjev in jih zaprli, mučili in pretepali do nezavešti in potem polivali z mrzlo vodo, da so prišli zopet k zavesti, potem pa so jih zopet vrgli nazaj v zatohle kleti zavoda Sv. Stanislava v št. Vidu nad Ljubljano. To sem videl na svoji oči in sem tudi okusil udarce bikove žile na svojem hrbtu, pa ne vem zakaj. Zaprt sem bil šest dni, ker sem bil blagajnik prosvetnega društva pa niso dobili nobenega denarja.

Rodil se je 12. september 1941. leta sončni dan, nobeden ni slutil, kaj se bo še zgodilo prej ko bo sonce zatonilo. Ljudje so pridno delali na polju in pospravljali pridele, želi so proso. V popoldanski uri se pripelje avto, v njem je sedelo šest moških v uniformah gestapov. Peljali so se naravnost na Rašico in tam ustavili pred gostilno Knez. Ljudje so se boječe spogledovali in ugibali, koga bodo zopet odpeljali. Niso prišli po ljudi, ampak le vohat in stikat za četniško skupino.

Odšli so od gostilne mimo cerkve, zavili na levo in tako prišli v gozd. Hodili in stikali so vse povsod, a niso našli ne sledi in ne skrivališča te četniške skupine. Pregarjanci so že od daleč videli nevarnost, ki jim je pretihala, zato so se umaknili v podzemeljsko jamo, ki je zelo skrita v tem hribu in tam postavili strojnice, katere so imeli še od jugoslovanske vojske. Tam so čakali samo na strel pripravljene pod poveljem, da ne smejo streljati prej kot le v skrajnem slučaju, če bi jih namreč Nemci opazili v tem skrivališču. Nemški zasledovalci so se morali vrniti poraženi brez boja nazaj v gostilno Knez. Okrepčali so se v gostilni, nato pa se zopet vsedli v avto in se odpeljali ne sluteč, kaj jih čaka za prvim ovinkom.

Med četniki je začelo ugibanje. Nekateri so trdili, da so jih gestapi opazili in zato odšli, drugi pa so trdili da ne. Tisti, ki so trdili, da so jih opazili, so vzeli strojnice in puške in odšli za prvi ovinek, da jih tam počakajo. Kmalu je pridrvel avto in odjeknili so strelji, ko se jim je avto približal na razdaljo kakih deset metrov.

Dva gestapa sta bila takoj mrtva, drugi pa so hiteli iz avta, da se rešijo smrtonosnih krogelj, ki so se vsipale od vseh strani iz strojnice in pušk. Rešitev teh gestapov je bila nemogoča, popadali so pod strel četnikov. Nato so četniki te mrtvece slekli, jim pobrali orožje in kar so imeli pri sebi, avto so zažgali in odšli. Ljudje, ki so bili tam na polju in gledali ves ta prizor, so bili vsi zbegani in niso vedeli, kaj naj sedaj storijo. Eden izmed teh je takoj bežal na orožniško postajo v Šmartno in tam vse povedal, kaj se je zgodilo.

S krvavo zarjo je zahajalo

sonce tisti večer, kakor bi slutilo, kaj se bo zgodilo naslednjega dne. Avtomobili z vojaštvom so drveli že v zgodnjih jutranjih urah mimo naše hiše v Tacnu. Prišlo je vojaštva, da je vse mrgolelo. Zastržili so vse ceste in vse se je pomikalo proti Rašici. Ubogi ljudje, kaj bo z njimi — so se vsi s strahom vpraševali. In ko je bila ura 11 proč, krog pol poldne, smo zaslišali močne detonacije in nato zagledali črne stebre dima, ki so se dvigali iz vasi Rašica. Popoldne pa smo videli vaščane iz Rašice, ki so jih peljali z avtomobili vse obupane v zavode v št. Vid in od tam pa s transportom čez en teden naprej v Bosno v Kneževac in tam okrog.

Zalosten in pretresljiv je bil pogled na razdejanjo vasico. Razdejali so jo z zažigalnimi bombami. Porušili so vse hiše, na cerkvi je pogorela samo streha v notranjosti ni bilo nobene škode. Prišli pa so zopet čez dva meseca nemški vojaki in porušili še ostalo in tudi cerkev in kapelico ter vse zravnali s zemljo.

Raščanje so potem še nekaj časa pisali iz tujine nazaj svojim sorodnikom in znancem. Tu di jaz sem bil deležen nekaj pismec od svojega dekleta, ki sem ga izgubil s to žalostno tragedijo. V začetku so zelo tarnali, ker niso bili vajeni krajev ne ljudi. Bile so nastanjene po tri družine v eni hiši. Pozneje pa so pisali, da jim kar dobro gre. Dobili so zemljo za obdelovanje in se tudi seznanili z ljudmi, tako da so se začeli s tamkajšnjimi tudi ženiti in tako sem tudi jaz izgubil svojega dekleta, ki se je poročila z nekim trgovcem.

Kosec se je sedaj potikal brez vsega sem in tja po gozdovih. Pobegnil je od svoje četniške tolpe in hotel pobegniti v Italijo in od tam na Hrvaško, da tam poišče ženo in otroke in sestro. Doletelega je je nesreča, da go gestapovci ujeli in ustrelili. Njegov brat Gašper pa živi v Šmartnem pod Šmarno goro, kjer ima svojo hišo in družino s peterimi otroki. Starejša dva sta morala k vojakom v Nemčijo, sestra pa je poročena v Ljubljani; eno so pa z Raščani vred, ki je bila doma in skrbela za teto, odpeljali na Hrvaško. Zadnje čase pa Raščani niso mogli več pisati, ker so tiste kraje zasedle čete maršala Tita.

Tako se je končala žaloigra lepe in priljubljene vasi Rašica. Enake žaloigre pa so se odigravale tudi v večih krajih Slovenije. Sleca v Poljanski dolini, Kokrica v Kokriški dolini, Čegnice v Moravčah itd. Tako je bilo na Gorenjskem od septembra 1942 opustošenih okrog petnajst vasi. Na Dolenjskem pod Italijani p anad 70 vasi in nešteto ljudi, saj so jih na Gorenjskem v Begunjah postrelili v enem dnevu 150; potem pa še vsak dan po 4, 6, 12, 18. Ta števila so bila različno razglašena po plakatih, ki so jih raztrosili Nemci ljudem v strah. Mnogo pa so jih postrelili, katerih imen pa niso razglašili. Pravijo, tisti ki so bili zaprti v Begunjah in izpuščeni na svobodo, da jih leži za gradom ob kaznilnici 300 v eni jami imen teh niso nikdar razglasili.

Tako je krvel naš narod in še krvavi. Ljudje silno težko pričakujejo anglo-ameriških čet, da bi jih rešile teh trinogov. Komunistov pa ne marajo, ker bi pod njimi nastala ravno taka morija.

Tu sem vam samo na kratko opisal življenje in trpljenje naših rojakov v domovini. Lahko pa bi napisal še več, kar celo knjigo. Pozdravljeni.

Glede odškodnine

Ker družba East Ohio Gas Co. zelo hitro, da se odkrija po požaru prizadetih s tem, da jih odplača, se mi vidi potrebno opozoriti vse prizadete, da bi bili previdni, ko se s kompanijo poravnajo, da ne bi potem prerani korak obžalovali ali se prepozno kesali. To storim na podla-

OCVIREK

"Kako je bilo kaj v gmajni, si imel kaj sreče?" vpraša prijatelj Jožeta Fortuna, ko se je vrnil oni dan z lova in se prišel nekoliko oddahnit k bari.

"Nekaj takega se mi je primerilo," pripoveduje Fortuna, ki je menda nalašč čakal na tako vprašanje, "da nikoli tega. Saj mi ne boš verjel, če ti povem, da sem zadel zajca v glavo in v zadnjo nogo z eno šibro."

"Tega pa ne verjamem. Kako si pa mogel to izvršiti?" "Nič lažjega kot" to. Meril sem v glavo in ravno ko sem sprožil, se je zajec popraskal za

gi, ki se čutim dolžnega, kot predsednik odbora, ki ga je imenoval župan Lausche v namen, da odbor gleda, da bo vsaki dobil pravično kar mu gre.

Da sem napisal te vrstice je vzrok, ker sem se opazil, da je treba take opozoritve. Ako je pogodba vsakatega, ki se podpisuje, po njegovem mnenju zadovoljiva, je vse O. K. da le ve in razume da je odškodnina dovolj pravična. V takem oziru ni potreba, da bi kateri član imenovane odbora imel kaj opraviti. V nasprotnem slučaju pa se lahko vsakteri izmed prizadetih obrne nad katerega izmed teh, ki so bili po županu imenovani za tako posredovanje. Imena tega odbora so sledeča:

Louis Majer, Vatro Grill, John Tavcar, James Debevec, Anton Grdina, Rev. Francis Baraga, John Gornik, Joseph Fifold in Frakn Jakšič.

Vsak, eden ali drugi, ima mogoče do katerega izmed teh poverenje in zaupanje in se prav lahko in zaupljivo z njim posvetuje. Vse to je v teh časih nujno potrebno, da ne bo pozneje pritoževanje.

Anton Grdina, predsednik.

Barbertonski lovci vabijo

Prihodnjo soboto večer to je 25. novembra bodo barbertonski lovci priredili lovsko večerjo in prav prijazno vabijo vse prijatelje od blizu in daleč, da jih posetite na omenjeni večer. Zlasti se vabi člane raznih lovskih klubov, le pridite, mi vam garantiramo, da vam ne bo žal da ste nas obiskali.

Po večerji bo ples in druga prosta zabava, eni, ki znamo peti, bomo peli, drugi, ki pa ne znate, se boste pa drugače zabavali in nas poslušali saj bo polnoma prosto.

Prireditev se začne ob 7. uri zvečer in sicer v farni dvorani na Hapocan Ave., to je poleg slovenske cerkve.

Z lovskim pozdravom do vseh

L.

Dorothy Ann Svigel nastopi v prvem koncertu

Nadarjeno slovensko dekle, Dorothy Ann Svigel, hčerka poznane pevke Anne Petrovič-Svigel in pokojnega Ludvika Svigel, priredi svoj prvi koncert v nedeljo 26. novembra ob pol osmih zvečer v Slovenskem narodnem domu.

Spominjam se še, ko sem prvič čula krasno zvoneči glas Anne Petrovič pri sv. maši v cerkvi sv. Vida in od tega je že četrto stoletje. Mati, Anna ter pokojni Ludvig Svigel sta bila oba aktivna člana pevskega zbora Lira mnogo let. Iskrena želja matere za bodočnost svoje hčere se obeta sedaj uresničiti.

Dorothy Ann, ima prirojen sopran po svoji mami. Tudi ni še posebej treba predstavljati Dorothy Ann kot pevko, ker je že poznana občinstvu po javnih nastopih iz njenih mladih let.

(Nadaljevanje na 3. strani)

ušesom s tace. Še enega priobartender!"

★

No, pa pojdimo pogledat deželo, kjer hiša na samem ji, okol so pa travniki zeleni, kar mene najbolj veseli je, kleti ni samo repa in krompirja.

Po hudih skrbih, če bo Gramc odgovoril ali ne, sem kega jutra le zagledal med danjo pošto kuverto, na kateri se je svetil poštni pečat: "Cleveland, Ohio."

"France, je že tukaj!" vsem čez planke v ofico svojega asistenta, ki ima prijeto go, da spravlja na papir določene pesmi in drugo prijeto včasih v dopadajenju, včasih v jezo čitateljem in sebi. "Spet kak dopis, ki naj priobčen prej ko mogoče; včeraj, vsaj danes, sicer pa ne, bi rad vedel France, ki nekaj takega v vsakdanjo hrano."

"Eno figo je dopis! Gramc mi piše in stavim, nam pošilja dovoljo, da smo brodišči pod njegovo streho, na polju in v gozdu, pri čem govem ribniku in eventuelno v njem, z eno besedo: pri mo naj in potem bo že kakšno."

"Ali tako piše?" "Kaj vem kaj piše. Pove, da bom kuverto odprl. Ampak kolikor jaz Jožeta poznam, kolikor jaz Jožeta poznam, kaže ob vse, kot bi pa rekel, "Če nas tako težko čaka, jerperge, kako je pa potem da ni ves teden odgovoril na je vprašanje, če smemo pa a?"

"Vidiš, kakšen si ti! Da malo vzeti v poštev okoliščine, farmah. Kaj misliš, da farmar tajprajst s seboj lo in na njivo? Ali pa da kako fletno tajnico, kateri diktiral svoja pisma? Če lami ali z motiko pisal, rečem, da bi se ne spravil v sanja. Ampak če pride v lan domov, se mu pač ne da bi preštelil vse omarne pisalnim papirjem, potem brnil vse predale do čemer bi prišlo gotovo do besed med njim in njegovo šo polovico, češ, kam, strel, si pa spet zafekal in v papir! Veš, to sodim v godkih, ki se primerjajo sliši, kadar jaz iščem kovanje," kot smo rekli v rem kraju takemu orodju, terim se ččkajo črke na Pri nas je navadno takoredečo povem, ker smo pri tem.

Jaz: "Johana, kje je pa ta?"

Johana: "Kaj je ni tam?"

Jaz: "Kje?"

Johana: "Tam!"

Jaz: "Nak, tam je ni?"

Johana: "Jean, kaj si se tinto?"

Jean: "Tinto?"

Johana: "Aha, tinto."

Jaz: "Aha, tinto! Kje je ta, vprašam?"

Jean: "Kaj jaz vem, Jimmy bo vedel."

Jaz: "Jimmy, ali si kaj tinto?"

Jimmy: "Jaz že ne!"

Jean: "Vidiš ga, lažar!"

Kaj te nisem videla oni dan, si malal konjičke po avtovepirju!"

Jimmy: Molci in postarši, da na moje roke, če se pravljajo za kako ofenivo!"

Jaz: (proti Johani) take otroke imaš!"

Johana: "Šur, samo molci ti jim pa nikoli nič ne reče!"

Jaz: "Kaj naj jim pa reče?"

Johana: "Nič!"

Jaz: "Torej kje je tinto?"

V hiši je nastane grobnica, ko malo rešeno, kot vpraševlade v Jugoslaviji.

Vidiš, France," ga poizkušaj te tinte na farmah, iščejo potrebne stvari za nje."

"No, pa preberi, in se, piše, kaj se obiraš in se."

Junaštvo in zvestoba

Zgodovinski roman iz časov francoske revolucije.

Da — če se posreči! Ako pa nesreči, nama pojde za življenjem, in zgodovina naju bo spet vrnila na vrsto. Zato se vsa življenja ene kra- seboj potegnili v pro-
da — če se posreči! Ako pa nesreči, nama pojde za življenjem, in zgodovina naju bo spet vrnila na vrsto. Zato se vsa življenja ene kra- seboj potegnili v pro-

si vendar nepopoljšljivi gled, Rudolf!" sem mu ne- zaklical.
"Kaj pa to!" je rekel, "in govoriš o sredstvih za življenje. Zaenkrat vi- dete težko. Pred vsem mi govori stvar z dopustom."

Je Augard obljubil, da se listine v najboljši obli- prijavljene, ko se pripelje- vozom pred Trianonski
lubiše bi mi bilo, da si že žane s sabo prinesel. Za- rabila bova dopust tudi za potovanja. In bližnje do dosti težko, ga dobiti, ora biti polk vsak hip pri- jen, odkorakati za varstvo v Versailles ali pa na
niški most. Da bi bil vsaj dovoljenja, da smeva tu- stemu majorju skrivnost ti. On je kraljici z dušo som vdan, in mogel bi na- magati tudi v drugi veli- koči — glede denarja. Za- silil prosil tajnika par sto rojev predjemščine?

pravi povem, bilo me ni, Rudolf," sem odgovo- zdelo se je, kakor bi si službo naprej plačati. jo misli, da boš ti lahko joz in konje; z mojo moš- seveda slabo!"
z mojo ne veliko bolje. stalo bo mnogo! Štiri Razume se, da ne sme- slaba kljugeta, ampak zanesljivi konji za koč- bo stal svojih 50 louis- In zlozna kočija! Zo- sme biti star, obrabljen ampak res dobra kočija. bo taka stala, zdaj niti no ne morem ceniti. Tudi opravo treba nabavi- kralja, stroški — z vsemi kraljskimi izdatki — bodo 400-500 louisdorjev!" sem pre- zaklical. "Saj to je celo enje, vsaj po naših švi- pojmi. Tako visoko nisem cenil, ali da po- povem, o tej stvari niti bliže razmišljal."

pa, da nisva! Moraš to- ali nerad prositi gospo- nika, ali da ti da 500 rojev predjemka, ali pa smo skrivnost zaupati tu- vorju Bachmannu. Ta bi pravil skupaj potrebni in tudi drugače bi bilo strani bolje, če bi on za- vedel; potem bi imeli pro- za vse priprave. Le po- preskusiti bova morala konje ter pot, ki je zari- na papirju, upoznati vsaj Saint Denis-a. Kako bo toke, ako bo mostov mor- tedne zbrano v vojaš- in to se zdaj lahko zgo- sem mu moral pritrdi- razmišljala sva, ali naj bi Augardu pismeno ra- tekoče pod naslovom, ki je bil dal, ali bi bilo bo- ga osebno poiskal v leasu ter ustno z njim njal. Odločila sva se za ker je bilo pismeno ob- me vsekar nevarno. Po- polnouchi sva se ločila.

XIX.
v Versailles-u.
1. oktobra je bil dež. Že sem mogel prositi dopu- ste bi v Trianonu risal. Vr- so prihajale iz Pariza mati, da smo vsak čas pri- povelja za odhod. ni hoče vzdigniti, so Orleansova stranka zopet povzročila umetno

draginjo in lakoto. Kajpada so mi tla pod nogami gorela! Do sobote teden bi moralo biti vse pripravljeno, a dan za dnem poteka, ne da bi mogla kaj na- rediti.
5. oktobra se je vendar neko- liko uvedilo. Tedaj sem šel k majorju Bachmannu in prosil dopusta. Jezil se je radi nekega protikuza, ki je bil pravkar došel, in je rekel: "Idite radi mene, kamor hočete! Kmalu pošljem čeli polk na dopust — ali pa bom sam prosil za svoj dopust. Sit sem že te vlade brez glave!"

Ročno sem se preoblekel v lično, a ne izredno civilno opravo, blizu tako, kakršno nosijo mladi odvjetniki — črna fina suknja, lično nagubana nabor- na prihih in naročke s čip- kami. Reding je namreč sma- tral, da bo vzbudilo manj po- zornosti, v taki obleki vprašati po gospodu tajniku, ko pa v uniformi.
Ko sem blizu Versailles-a prišel na mesto, odkoder je od- prt pogled na cesto v Sevres, sem zaslišal bobne in neznan- sko vpitje. Blizu tucat bobnar- jev je korakalo pred četo mož, kakršne sem poznal iz Bastij- skih dni: razcapani, bradati, pi- jani lupeži. Za njimi pa je šla, kar je cesta široka in kar se je daleč videlo, cela vojska žensk v raztrganih blatinh kri- lih, z vilami, drogovi, zarjave- limi puškami na ramah, vodeč se pod pazduho in vreseč: "Versailles! Gremo po mojstra peka in po gospo pekovo in mladega peka! Kruha hočemo in svobode!" Versajci, hiteč na- proti ženski armadi, so kričali na vse grlo: "Živele naše hra- bre Parižanke!"

Cesa bolj ostudnega nikoli ni- sem videl, kakor je bil ta žen- ski sprevod. To je bila sodega Pariska! Prvi hip sem pomiš- ljal, ali ne bi oddiral nazaj Courbevoie, da bi pozval naše Bourlaillone, da pridejo branit kralja. Zakaj očitno je bil kralj tisti pek, po katerega gre- do. Toda ni li bil Flandernski polk dovolj močan zoper te ženske? In ali bi smeli priti brez povelja? Ne, naprej v grad!

Skoro isti čas kakor jaz so dospele prve čete žensk na Vo- jni Trg. Flandernski polk je stal tu pred vnanjim omrež- jem; ob notranjem omrežju, ki je ministerski dvor ločilo od kraljevega dvora, sem videl te- lesno stražo. Že sem mislil, da ne pridejo v grad. Tu je lepa "Lutizanka," nesramno kot Amazonka oblečena ženska, v družbi enakih grdob, zdirljala na konju med vrste vojakov. Denar in lepe besede so voja- ke omamile; takoj so se odprla križna vrata, in v par trenu- tkih je sodega poplavila vnanji dvor.
Na tej strani nisem mogel v grad; to je bilo očitno. Šel sem torej okoli južnega krila in po- skusil pri omrežju oranžerije. Tam stoječa straža se je sicer nekaj ustavljala, toda ko sem povedal, da sem častnik v civil- ni obleki in nesem tajno poroči- lo me je pustil skozi. Sreča je nanesla, da sem v oranžeriji naletel na vrtnarja, ki me je bil v maju videl risati v Trianonu. Koj me je zopet spoznal ter me peljal po sto marmornih stopnicah navzgor k drugemu omrežju, ki je zapiralo vhod na grajsko vrtno teraso. Tudi tu je stala straža, ki me je pa v vrtnarjevi družbi brez težko- če pustila vstopiti. Pri nekem stranskem vходу me je vrtnar priporočil enemu služabniku, in tako sem prišel v gard.
(Dalje prihodnjic.)

Kupujte vojne bonde!

DOROTHY ANN SVIGEL NA- STOPI V PRVEM KONCERTU

(Nadaljevanje z 2 strani)

Komaj je dosegla peto leto sta- rosti, torej še v nežni mladosti, je že nastopila v Grdinovi dvo- rani in nam ljubko zapela "Ro- žic ne bom trgala ...", ko je do- končala osmo kitico "... kje je moj mili dom ..." je navdušena in presenečena audienca burno aplavdirala nadebudnemu otro- ku.

Skozi vsa leta njenega mlade- ga življenja (sedaj je v sedem- najstem letu) se je Dorothy Ann pridno učila, bila aktivna pri pevskih zbiorih "Slavčki," Bara- ga Glee Club, Jane Adams Glee Club ter pri Liri in Glasbeni matici. Njena učiteljica je v Evropi in Ameriki izkušne- na učiteljica glasbe Flo- rence B. Gerkin v Beaux Arts poslopu na 2827 Euclid Ave. Z njo sem se seznanila pred leti, ko je bila tudi moja hčerka Ve- ra Jane učenka v glasbeni šoli gospe Gerkin. Ta učiteljica glas- be se silno zanima za napredek njenih učencev.

Spominjam se, ko sva nekega dne prihajali z Vero Jane v pev- sko šolo gospe Gerkin, ko sva se bližali sobi za učence, sva zasli- šali krasno petje, kot bi slavčki žvrgoleli v zelenem gozdu. Str- meč sva obstali pri vratih in po- slušali. Ko je bila končana "Il- Baccio," operna arija, sva vstopili v sobo ter čestitali učen- ki na njenem glasu kakor tudi gospe Gerkin za njen sijajen uspeh njenega truda. Učenka je bila Dorothy Ann Svigel.

Učiti se glasbe — petja ni prav nič lahka stvar. Pri umet- nem petju se rabi seveda v prvi vrsti po naravi lep glas, potem tehnično izvajanje glasa z razu- mom, dušo in telesom. Mnogo truda časa, potrpežljivosti in žrtvovanja je treba predno člo- veka postane umetnik v petju. Dorothy Ann Svigel bo predsta- vila v koncertu garodu to, kar je dosegla s svojo ambicijo v svojem mladem življenju. Uči- teljica, gospa Gerkin, je določila, da je sedaj čas, da nastopi.

Pripravljen je bogat program lepih narodnih pesmic, kakor tu- di operne točke. Na tem pro- gramu nastopi tudi obče pozna- na Vera Mlavec-Slejško, kot so- lo pianistinja z raznimi točkami na glasovirju, ter bo tudi spre- mljala solistinjo Dorothy Ann Svi- gel. Veseli nas nastop Vere Mlavec-Slejško, kajti precej smo pogrešali njene umetnosti v S. N. D. zadnji čas.

Ljubitelji glasbe in petja (ali je sploh kje kakšen Slovenec, da ni, če je, potem ni Slovenec) ne zamudite te izredne prilike po- setiti ta bogati program sloven- skega dekleta. Nudi se vam kras- nen večer. Vaša navzočnost pa je potrebna, da pripomore do po- polnega uspeha nadebudni, pol- ne iskrene želje in ambicije za nadaljno učenje slovenske hčer- ke.

Dorothy Ann pričakuje in že- li nadaljevati študije do zaželje- nega cilja — do konca. Dajmo pogumni Slovenki priznanje in svojo podporo. Po koncertu bo

prosta zabava in ples. Vstopni- ce so že v predprodaji in so po \$1.00 in po 75 centov. Dobite jih v Makovec trgovini v SND ter v Anzlovu in Stampfel trgovinah ali na 1091 E. 67. St. Ljubitelji- ca petja in narodne kulture, Johanna V. Mervar.

Pruski baroni

(Wickham Stead)

V londonskem "Times"-u so dejali, da so Rusi gotovi, da bo- do v tekmi za Berlin zmagoval- ci. Te časti jim gotovo ne bo nihče zavidal, ker imajo za skup- no stvar pač tudi največ zaslug. Osebnost bom prav sicer, ko bo- do Rusi v Vzhodni Prusiji.

Gotovo se ne bodo posebno razburjali s sebičnimi in po- kvarjenimi junjerji, ki imajo v tej zemlji svoje korenine in ka- terih hudobni duh je dolgo časa motil življenje Evrope. Iz Vzhodne Prusije in zahodnih predelov Elbe prihaja večina pruskih častnikov. Ti ljudje so bili hrbenica pruske uradnosti in precej jih je bilo tudi v diplo- matični službi. Medtem, ko so ropali zaklade nemške državne banke s tem, da so stalno bera- čili za podpore v kritje svojih bankrotov, še bolj pa za razvrat- ne zabave na francoski rivjeri, so tako trpinčili svoj narod, da je v množicah zapuščal deželo.

Poljake, ki so prihajali na nji- hova mesta, so izmagovali še na okrutnejši način. Pruski baroni so pokvarjenci, trdi, arogantni in oblastni. V Nemčiji bi bila vsaka obnova nemogoča in pru- sijskega militarizma ne bo mo- goče uničiti, če se tudi ti ljudje ne odstranijo. Mislim, da jih bo- do Rusi nekako tako gledali, ka- kor so britanski letalci motrili njih zaveznike, težke industrijs- ke barone v Porurju in Pore- nju. Vsa zgodovina Nemčije v zadnjih 40 ali 50 letih se izraža v glavnem z združitvijo bogatih industrijcev v zahodni Nemčiji z revnimi klativitezi na vzhodu.

Zelo zanimiva dogodivščina, ki potrjuje to zaveznitvo, se je pripetila nekaj časa predno je Hitler leta 1933. prišel na oblast. Vodja pruskih junkerjev, Herr von Olde nburg-Januschau je predlagal, da bi darovali marša- lu Hindenburg večje posestvo v Vzhodni Prusiji v zahvalo za vse kar je Hindenburg napravil za nemški narod. Lepa misel. Edi- no vprašanje pa je bilo, kdo bo to posestvo plačal. Bogati nem- ški industrijci Porurja in Pore- nja so se končno odločili, da bo- do to posestvo kupili Hindenbur- gu, ki je bil takrat predsednik takozvane nemške republike. Junkerski baroni pa so se obveza- li poskrbeti, da pride posetvo čim prej na boben. S tem bi Hinden- burg rabil državno pomoč. Ra- čunali so pa, da bo Hindenburg obenem tudi njim — po načelu enakopravnosti — preskrbel ta- ke podpore. Načrt se je sijajno posrečil. Težki milijoni javnega denarja so se začeli stekati v prazne žepke pruskih klativitezev, pod fimro takozvane "Osthilfe" (pomoč za vzhod). Ker je bil Hindenburg že star, je posestvo

prepisal svojemu sinu, da bi mu s tem prihranil zapuščinske pr- stobine.

Ko so pruski junkerji tako spretno oskubili nemški državni zaklad, se jim je zdelo, da imajo Hindenburga že v rokah, toda Hitlerjev prednik v uradu nem- škega kanclerja, general von Schleicher, ki so ga Hitlerjevci 30. junija 1934. leta pri "veliki žehti" ubili, je poskušal Hin- denburga prestrašiti s tem, da je mahinacije objavil. Hindenburg je bil v veliki zagati vse dokler ga Herr von Papen (bivši nemški veleposlanik na Turškem) ni prepričal, da je mogoče škandal potlačiti le, če Schleicherja po- žene in postavi Hitlerja za drža- vnega kanclerja.

Tako je Hitler postal državni kancler, ki je škandal sicer od- pravil, zato pa neomejeno zago- spodaril nad Nemčijo. Ta mala dogodivščina nazorno definira moralne kakovosti pruskih jun- kerjev; nič pa ne pove, zakaj je Vzhodna Prusija neprestano bo- jišče med Tevtoni in Slovani in zakaj je dežela najbolj ranljiva točka Nemčije. Tam so leta 1410. Poljaki in Litvinci zmagali Tev- tone pri Tannenbergu. Tam je tudi koncem avgusta nemški ge- neral Hoffmann zmagal nad Ru- si. Vso slavo pa je posrebral Hin- denburg. Z držnim vpadom v Vzhodno Prusijo so Rusi rešili Pariz. Če bi Nemci takrat upo- rabili vse svoje moči na zahodu, bi zavezniški ne zmagali na Mar- ni leta 1914. Pariz bi padel in vojna bi se najbrže drugače kon- čala.

Sedaj zopet Rusi na vzhodu in zavezniški na zahodu belijo Nem- cem glave. Res je, da Anglo- Amerikanci v Normandiji le po- časi napredujejo, obenem pa je tudi res, da Nemci svoj odpor zelo drago plačujejo. Pripove- dujejo celo, da je Hitler svoj glavni stan premedil iz Vzhodne Prusije nekam na Francosko. Rundstedt je premaknil iz Francije na neko drugo mesto. Rundstedt je znan kot protina- cist, zato bi ga mogoče porabili za mirovna pogajanja, ki so bila do sedaj brezuspešna.

Pri tem pa bo imel mnogo de- la. Brezpogojni mir je za naci- ste še vedno v veljavi. Lord Cranborne, generalni tajnik do- minionov, je izjavil, da ima an- gleška vlada namen popolnoma izkoreniniti pokvarjeno organi- zacijo Gestapa. Nemci so v res- nici zelo živavi. Angleške voja- ške oblasti pa vedo, da so njih- ve rezerve, o katerih so Nemci toliko govorili, že izčrpane. Vsak nemški mrtvec, vsak ujetnik — samo v Normandiji so jih do se- daj zavezniški dobili 64,000 — pomeni občutno izgubo za Nem- ce. Kaj je šele v Rusiji ... Za- veznikom pa prihajajo vedno no- ve sveže moči. Poljska podzem- na vojska se bori skupno z Rusi, Francozi ravno tako. V Italiji generala Alexandra podpirajo jugoslovanski bojovníki in itali- janski partizani.

Težka kriza v nemški vojski ni več daleč. To še ne pomeni, da bi mogla dovesti do neizogib- nega poloma nemškega odpora,

DELO DOBIJO

DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE

ženske za oskrbnice

ZA POSLOPJA V MESTU

Poln čas, šest noči v tednu

Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj

Najboljša plača od ure v mestu, stalno delo.

Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901 od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan razen v nedeljo.

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

MOŠKI

Tool & Dye Makers

Strojni popraviljači

Lathe Delavci

Kleparski delavci

Inšpektorji

Time Keepers

ŽENSKKE

Assemblers

Inšpektorice

Dnevno in nočno delo; plača od ure, overtime in plača od ko- mada. 10 ur dnevno, 5 dni v tednu.

Stalno delo sedaj in po voj- ni.

The Bishop & Babcock Mfg. Co.

1235 E. 49 St. — od St. Clair (274)

vendar je za Nemce to lahko za- četek konca. Vedeti moramo, da niti Rusi in niti zahodni zave- zniki še niso pričeli s polno paro izvajati teheranskih načrtov. Zelo pametno je bilo, da je predsednik Roosevelt priznal Francoski narodni odbor za osvob- obojenje. General De Gaulle je — kakor izgleda — napravil v Ameriki ugoden utis. Odnosaji so se v mnogem zboljšali, kakor pa je to bil slučaj v zadnjih le- tih. S tem je izginila megla z ameriškega obzorja, da bi izgini- le tudi še ostale. Tudi med Ru- si in Poljaki se je razmerje zbol- šalo.

V Jugoslaviji se stvari v mno- gem popravljajo. Združeni nari- di imajo eno samo skupno nalo- go: rešiti za vedno svet iz naci- fašistovsko-japonskih krempljev in pripraviti narodom boljšo bo- dočnost.

MALI OGLASI

Tri sobe iščejo

Starejši par, ki je prizadet po požaru, išče 3 sobe med 60. in 71. ceto. Kdor ima kaj pri- merne, naj pokliče SKYline 2357. (273)

Hiša naprodaj

Za dve družini, 6 sob in kopal- nica vsaka, z garažo. V jako do- brem stanju zunaj in znotraj. Nahaja se na 802 E. 99. St. Po- kličite CHerry 3232. Hiša je od- prta za ogled. Vprašajte zgorej istotam. (x)

Na Addison Rd.

Je naprodaj hiša 6 sob za eno družino, dvojna garaža; se pro- da po jako zmerni ceni. Za po- drobnosti vprašajte

Joseph Globokar

986 E. 74. St. HE 6607

Peč naprodaj

Proda se Model Chef peč. Vprašajte na 16202 Grovewood Ave. (274)

Soba se odda

Odda se opremljena soba za enega ali dva fanta. Naslov se izve v upravi tega lista.

MAKE EVERY PAY DAY BOND DAY JOIN THE PAY-ROLL SAVINGS PLAN

Ženske za čiščenje

Ne nad 50 let stare Ali bi radi

STALNO DELO

Eno najfinejših poslopij v mestu ima odprto za

ŽENSKKE

Dobra plača, overtime in bonus Plačane počitnice Blizu vseh uličnih železnic in busnih linij

Pokličite CHerry 7094

(272)

Hotel Statler

ima odprto za

KUHARJE, moške, POMOČNIKE V KUHINJI, moške in ženske POMOČNIKE V PRALNICI, moške ŽENSKKE ZA KOUNTROM BUS BOYS

Zglasite se

Hotel Statler

E. 12th St. in Euclid

(272)

Ženske

za čiščenje uradov 1 ali 2 uri zvečer ali v soboto popoldne Delovne ure si lahko določite sami. Dobra plača.

Hotch & Merryweather Co. 888 E. 70. St.

(273)

Moški in ženske

Ali bi radi nekaj ekstra de- denarja za božič? Če ga, se zglasite takoj za

lahko tovarniško delo

v naši prijazni tovarni za škat- lje. Predznanje ni potrebno.

Container Corp. of America 12401 Euclid Ave.

(275)

Skladiščniki

in pomožni v oddajnem oddelku Samo podnevi Stalna zaposlitev Prilika po vojni

The Hotch & Merryweather Machinery Co. 888 E. 70. St.

(272)

Dovoljeno nam je uposliti pri v- hodu

POTREBUJEMO PRESS ASSEMBLER EXTERNAL GRINDER ENGINE LATHE OPERATORJE TURRET LATHE OPERATORJE RADIAL DRILL PRESS OPERATORJE VOZNIKA ELEKTRIČNEGA VOZIČKA TEŽAKE

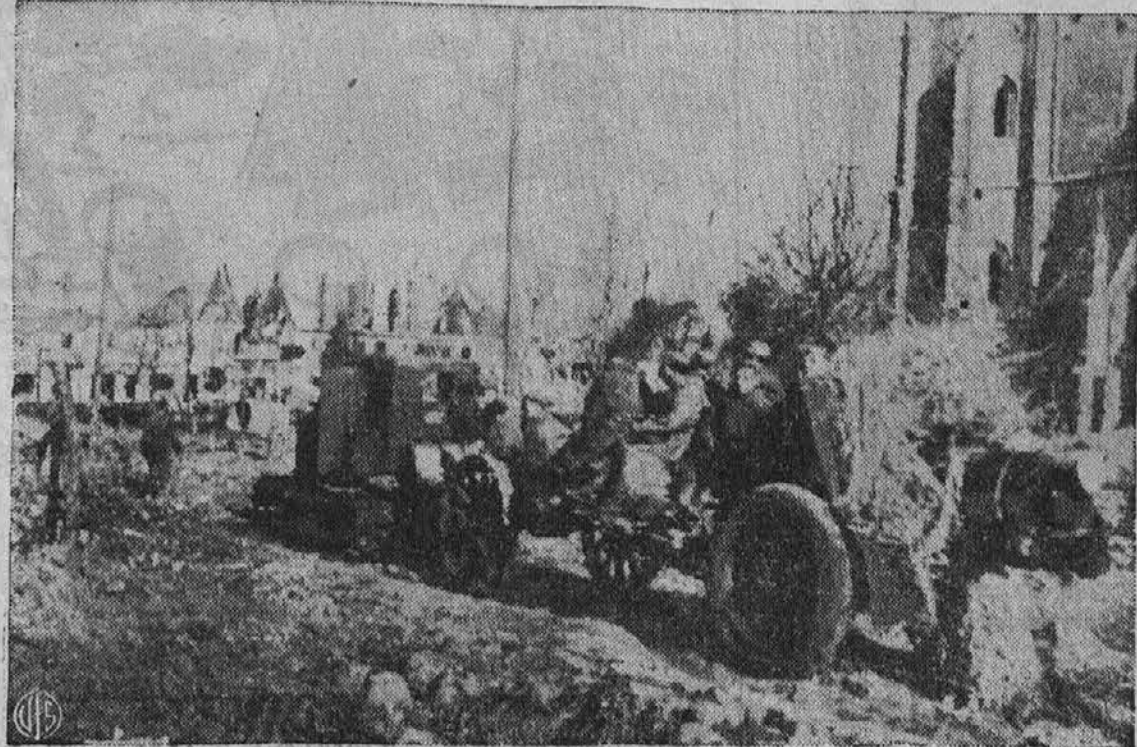
Stalna dela sedaj in po voj- ni. Visoka plača od ure in overtime.

LEMPCO PRODUCTS

DUNHAM RD. MAPLE HEIGHTS

(273)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Sovjeti v Nemčiji. — Zakrite s senom peljejo Rusi svoje težke topove sko- zi mesto Schirwindt v Vzhodni Prusiji. Okolica sama priča, da so se tam vršili srčiti boji.

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

"O raditega prideš sem v tvojem malem čolnu? Pri moji veri, to je jako tehtana voznja! Zakaj nebi poslala kakega drugega sem?"

"To je že stara navada pri našem plemenu, da mora glavni vsako leto najmanj po enkrat vsa dela njegovega zemljišča obiskati," odgovori Toka, "ker pa se je Mungo že postaral, in prav rečeno nima časa, da bi tukaj sem prišel, obiščem jaz ta otok sredi velike vode namesto njegovega, in tako je zadoščeno stari navadi."

Kaj praviš, rdečkastožna žena — ta otok spada v področje tvojega plemena? vpraša Fredy Becker ves presenečen, medtem pa še tudi Mary ušesa napenja.

"Ja, tako je, kakor je Mr. Becker rekel," odgovori Toka, "ta otok spada k našemu plemenu."

"Oh, Mungo ne bode prav nič imel proti tem, ker mi itak ne potrebujemo Sykomarskega otoka," reče Toka, "mi imamo ono stran široke vode v izobilju divjačine za lov."

Fredy Becker se je trenutno za nekaj odločil.

"Kaj misliš ti rdečkastožna ženska," vpraša on, "ali mi bode hotel glavni Mungo otok prodati?"

J. G. Electric Repairs

7017 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 7000
Hitra in točna postrežba.
VPRASHAJTE ZA JOE GORJANCA
Ekspertno popraviljanje in obnova vseh vrst motorjev od 1/4 konjske sile pri hišnih potrebščinah do konjskih sil za tovarne.
Pridemo iskat in prepeljemo nazaj zastonj

ČE STE BOLNI

Ako trpite na nerednosti v želodcu, jetrih, ledicah, vranci, revmi, visokem pritisku krvi, ali zastareli poškodb, pridite k meni, da vidim, kaj morem storiti za vas. Imel sem velik uspeh v 25 letih v takih slučajih. Jaz se poslužujem stare evropske in najnovejše metoda bolnišnic pri zdravljenju.

Pridite do doktorja, ki razume vaš materin jezik in vam lahko razloži na razumljiv način.

DR. PAUL W. WELSH
HYDROPATHIC CLINIC

(specialist v starih boleznih)

Uradne ure:
10 zj. do 4:30 pop., razen v sredo
423 Citizens Bldg.
850 Euclid Ave.
Telefon: MAin 6016.
(Wed. — x)

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1146 E. 61st St.
HE 3730.

Edward je imel še nekoliko življenjskih potrebščin pri sebi, katere je dobil pri Mungotu in Toki; tudi vode mu ni še manjkalo, da si je zamogel žejo gasiti; vendar pa, ako se mu kmalu ne posreči iz te divjine ven priti, mu mora vsega zmanjkati.

On ni sedaj popolnoma nič vedel na kateri strani gorovja Sierre se nahaja. Tudi povratek v Indijansko vas nazaj, mu je bil odrezan, ker nikakor ni mogel vedeti, na katero stran da leži.

Dostikrat je naprej prišlo, kot mu je bilo znano, da so potniki, kateri so v Sierra zašli, tudi našli svojo smrt. Vendar pa njega še ni zapustil pogum in je vedno dalje prodiral v upanju, da bo končno vendar našel v gorovju kako pot.

Njegov namen je bil, obrniti se proti Humboldt koloniji, ker misli si je, da se je mogoče tudi Elizabeta tja podala. On je poznal tudi nebesni obok, kje ima ležati kolonija, toda on je prišel v take dele gorovja, da je moral svojo smer vedno premenjati, da je zamogel dalje.

Nekega bližnjega dne je videl, ko se je bližal večer, da mu strmo skalovje zapira vsakodajalno pot.

Ves izmučen pridržal Edward konja.

Sedaj velja najprvo, da si napravim prenočišče in pričakam drugega dne.

Se nekaj časa sedi na konju in se ogleduje na vse strani. On je prihajal vedno višje in višje. Pri solnčnem zahodu se je pa že tudi razširjal v ti višini dokaj znatni mraz. Dalje v višino ni smel Edward. Ali se naj obrnem? On je tudi to večkrat že poizkusil, in pri tem še dalje zabredel.

Tudi je napravil poizkus, da je prepustil konju prosto vo-

Berlinski radio je naznanjal, da je bila na zapadni fronti v Aachen sektorju zajeta prva ameriška ženska v osebi Mrs. Gertrude Le Gendre bivša Newyorčanka in sestra prvaka v polu igri Capt. Stephen (Laddie) Sanford-a. Berlinski radio pravi, da je bila posredovalka med ameriškim Rdečim križem in ameriško prvo armado.

Sirijo se govori, da bo newyorški župan Fiorello H. LaGuardia odšel iz New Yorka v Rim, kjer svetovalec Zed. držav italijanski vladi. S tem imenovanjem bo dobil tudi čin brigadnega generala. V prvi svetovni vojni je služil v armadi kot major pri zrakoplovcih v Italiji.

ljo, kamor je hotel sam zaokreniti, da bi našel kaki izhod, toda tukaj ni imel vspeha. Konj si je vzel eno smer in kmalu prišel do zaprek, katere mu niso dalje pustile. Ko je videl Edward, da se zaman muči, se je prepustil v svojo osodo.

Edward razjaha konja in ga pusti prosto gibati, da si je zamogel nekoliko hrane dobiti med razpoklinami skal, med-

tem pa je tudi Edward povzli zadnji provijant.

Sedaj je postal tudi njegov položaj jako kočljiv, ker na prostoru, kjer se je nahajal on, ni bilo nobene take stvari, da bi mu zamogla služiti za hrano.

Konj je pričel rezgetati jako glasno in z nekakim naporom, kakor bi hotel tja v daljavo znamenje dati. Njegovo rezgetanje pa je odmevalo daleč tje

po strmini skalovja.

Edward, katerega je mraz pretresaval, se je vlegel. Ognja si ni mogel zanetiti, ker manjkalo mu je vsega. Spoštovani Wilson, kateri je v San Franciscu vžival vse sladkosti življenja in bogastva, je bil sedaj v ti strašni divjini sam in zapuščen. On je zamenil luksuz s pomanjkanjem. On je vse od sebe odrinil. In sedaj je bil bogati Wilson ubogi zašel, on, kateri je lahko gledal svoji smrti v oči, ako ne najde kakega izhoda iz te strašne divjine, ali pa da se ga kaki človek vsmili, kateri bi mu pokazal pot nazaj.

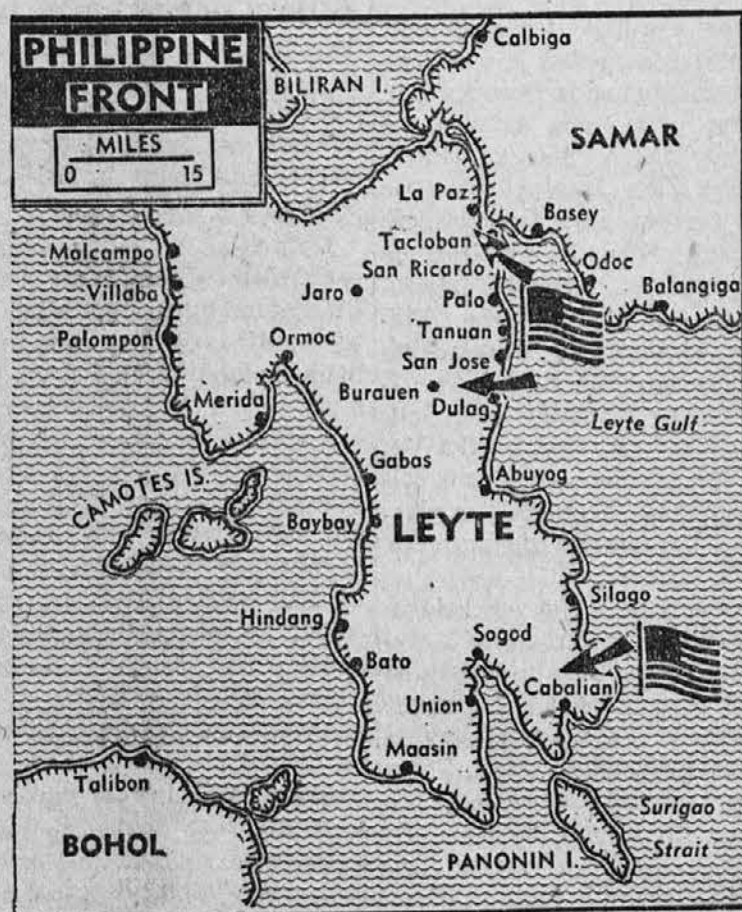
Edward se je vlegel na neko

skalnato steno, in sladek spolecnic ga je rešil strašno mučnega skrbi.

Tako je ležal tesno v topli suknjo zaviti na trdemu skalovju, in konjsko sedlo mu je služilo za zglavje. Vse na okoli njega strmo skalovje pa mu je bilo za spalno sobo; močni veter pa mu je pel uspavanko.

(Dalje prihodnje)

10% SAVED NOW OR 100% TAKEN BY THE AXIS LATER! BUY WAR BONDS

Ameriške čete v Pacifiku so zavzele troje važnih letališč, katere so imeli dosedaj v oblasti Japonci in sicer na Leyete otoku v skupini Filipinov. To so: Tacloban, Dulag in San Pablo. Pušice nam kažejo, kje so naše čete pristale.

Javna zahvala

Joseph W. Kovach

DRŽAVNI POSLANEC

Želim se zahvaliti vsem slovenskim in hrvatskim državljanom in državljanke, kateri ste dne 7. novembra oddali glas zame ter me zopet izvolili za nadaljni dve leti v državno zbornico. Vaše zaupanje mi je v zadoščenje, da bom vedno in povsod skušal delovati za korist delavca in posebno še za korist nas Slovencev. Vsem skupaj: lepa hvala!

YOU'RE HELPING, LADY!

Rodney Adams Heating Service

Dajte PREGLEDATI VAŠ GRELNI SISTEM SEDAJ. Furneze namestimo in popravimo. DELE ZA POPRAVILA za vse vrste furnez. FURNEZI in PIPALNIKI instalirani. Vi lahko obvarujete vaš furnec in hranite na kurjavi, če instalirate THERMOSTAT. Mi specializiramo AVTOMATIČNIH TANKIH ZA VROČO VODO. Mi imamo STONE-TEMPER TANKS z 20 letno garancijo. Mi tudi instaliramo termostate ali tanke, tako malo kot \$16.50. Proračun zastonj na vseh delih. Delo izvršeno od petkov.

21601 Westport Ave.

KENMORE

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Joseph Koporc

ki je v Bogu mirno za vedno zaspal dne 22. novembra 1943.

Eno leto je že minulo, kar zapustil si naš dom, toda v sredini našega srca počivaj v miru, blaga duša, Tvoj spomin živi ljubeč, in večna luč Ti svetl. naj.

Žalujoci ostali:

ROSE KOPORC, soproga,
EDWARD, RUDOLPH in CPL. ALBERT, sinovi,
VICTORIA PALETIC in OLGA URBAS, hčerki.

Cleveland, O. 22. nov. 1944.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER" kateremu je nižnana cena in stane samo: **\$ 2.00**

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.